

АЛАДДІН

За мотивами арабської
народної казки

Подейкують, ніби в одному арабському місті жив непокірний і впертий юнак на ім'я Аладдін. Коли хлопцеві зрівнялося п'ятнадцять, його батько помер, і лишився Аладдін сам-один на цьому світі.

І от якось на базарі до нього підійшов незнайомець і назвався його дядьком. Був він у сусідньому місті відомим чаклуном.

— Мій небоже, хвала Аллаху я тебе знайшов! — сказав чаклун. — Без тебе я б не жив! Допоможи старому дядькові з однією справою, а я тобі щедро заплачу.

Ішли вони день і ніч, аж поки не зупинилися біля печери, яка стрімко спускалася донизу.

5

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ЗАЙЧИКОВА ХАТКА

Українська народна казка

Жили собі лисиця та заєць. У зайчика була хатка луб'яна, а у лисички — крижана. От прийшла весна. Лисиччина хатка розтанула, а зайчикова стоїть, як і стояла. От лисичка й каже до зайчика:

— Пусти мене, зайчику, у свою хатку переночувати.

Пожалів зайчик та й пустив її. А вона взяла й вигнала зайчика. Іде бідолашний та плаче, що аж дороги за сльозами не бачить. А назустріч йому собаки:

— Чого це ти, зайчику, плачеш?

— А як же не плакати, коли мене лисичка з хатки вигнала?

— Не плач, ми тобі поможемо.

Пішли вони до хатки. Собаки як загавкають:

— Гав-гав-гав! Ану, лисице, іди геть із зайчикової хатки!

48

А лисиця їм із печі:

— Як вискочу, як вистрибну, полетить ваша шерсть!

Собаки злякалися і втекли. Заплакав зайчик іще дужче. Аж тут іде ведмідь.

— Чого це ти плачеш? — питає у зайчика.

— А як же мені не плакати, коли мене лисиця із хатки вигнала?

— Не плач, я тобі допоможу.

Зрадів наш зайчик. Пішли вони з ведмедем до хатки. Як загарчить ведмідь:

— Ану, лисичко, геть із зайчикової хатки!

А лисиця йому з печі:

— Як вискочу, як вистрибну, полетить твоя шерсть!

Злякався ведмідь і втік. Сидить зайчик під кущем і гірко плаче. Аж тут іде півник Золотий Гребінець, на плечі косу несе.

— Чого плачеш? — питає.

— А як же мені не плакати, коли мене лисичка з хати вигнала?

— Ходімо, я тобі поможу.

— Та де тобі! Собаки гнали, не вигнали, ведмідь гнав, не вигнав, і ти не виженеш.

— А я тобі кажу, ходім.

Ось прийшли вони до хатинки. Півник як закукурікає:

— Ку-ку-рі-ку! Іду до хатки лисичку виганяти!

Злякалася лисичка та й каже:

— Іду, іду, ось уже взуваюся!

А півник знову:

— Іду до хатки лисичку виганяти.

На плечі косу несу!

Лисичка відповідає:

— Зачекай, уже одягаюся.

Півник постукав у віконечко, а лисичка як вискочить, як дремене! Подякував зайчик півникові Золотому Гребінцю і сказав:

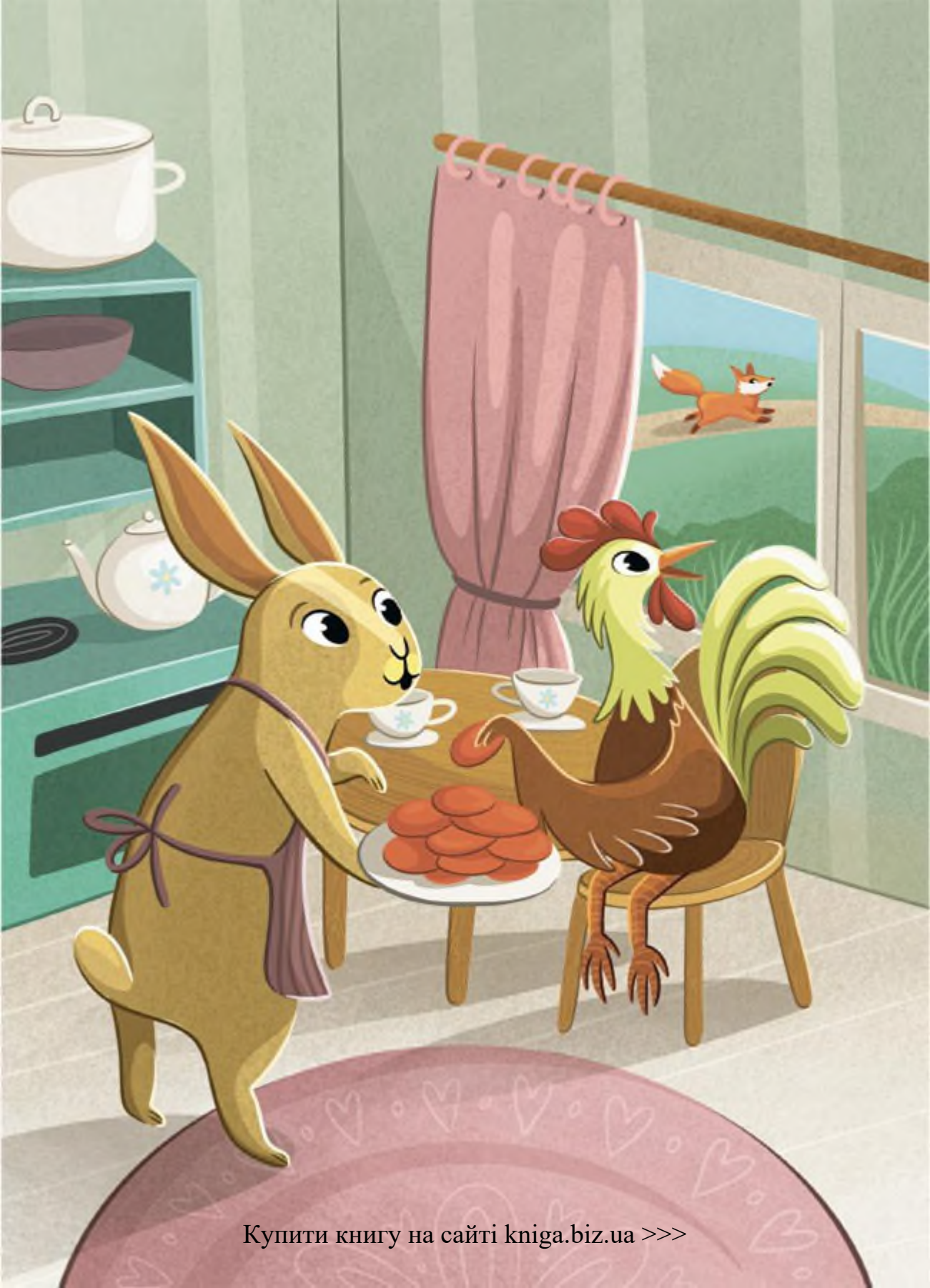
— Як хочеш, будемо разом жити.

І стали вони разом жити-поживати і добра наживати.

50

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>